

"The red road to Yellow nation" - Reis verslag naar Bali.

Afgelopen zomer ben ik op reis geweest voor enkele weken, met mijn zoon Mamre en Alfonso Perez.

Onze plek van bestemming was Bali, Indonesië, waar Evert (een Hollandse man van origine) en zijn Balinese vrouw Dayu, een prachtige healingcenter onderhouden aan de Noord-kust van Bali, Pantai-mas. Temukus heet het kleine plaatsje waar Pantai-mas gevestigd is, direct aan zee en aan de voet van uitgestrekte bergen met frisgroene rijstvelden.

Ons doel was het bouwen van een zweethut en het geven van zweethutten. En natuurlijk ook vakantie, het ervaren van het prachtige paradijselijk eiland met zijn vriendelijke mensen en haar bijzondere rijke hindoeïstische cultuur.

Hoe het doel van het brengen van de zweethut naar Bali is ontstaan, gaat al een hele lange tijd terug.

Toen Evert nog Suci-kampen verzorgde, en dit gaat wellicht al 12 jaar terug, heb ik een zweethut gegeven op het centrum de Bron in Friesland. De mensen waren erg enthousiast. En er kwamen meer Suci kampen met meer zweethutten.

Ik kan me zelfs nog herinneren dat Evert een keer langs kwam in Amsterdam waar ik een hutje had gebouwd in de groenstrook aan de oevers van de Amstel, waar ik toen woonde, hij had een vriend meegenomen. We hadden de waterdrum gespannen. De regen kwam met bakken uit de lucht die avond het water stroomde als en kolkende rivier de hut in, we hadden een goede hut. Evert kwam later nog langs met voor een gesprek en ik kan me herinneren dat ik tijdens het gesprek een tabakskoord heb gemaakt met de 4 kleuren van de windrichtingen met als prayer voor een goede samenwerking en dat de zweethut naar Indonesië zou gaan. Het tabakskoordje heb ik nog steeds na al die jaren.

Bali is en bijzonder eiland en voor mij een zeer dierbare plek. In 1988. Toen ik in mijn 20' er jaren was, was mijn leven een chaos was en mij niet verbinden kon met het "leven" in Nederland, ben ik op reis gegaan naar Indonesië. En hier op Bali overviel me een diepe vrede, wat ik in Nederland nog nooit had ervaren.

Ik verbleef enkele maanden in een dorpe aan de kust, waar ik als een kind werd opgenomen en een totale "innerlijke vernieuwing" onderging. Mede dankzij de liefdevolle mensen van deze Desa. Nog altijd voel ik een diepe dankbaarheid en respect naar deze mensen. En dit was allemaal op Bali. Ja, de mensen op Bali en Bali als eiland hebben een plek in mijn hart.

Evert woont nu al enkele jaren op Bali en de afgelopen 6, 7 jaar kwam hij regelmatig met het verzoek een hut te bouwen bij hem op Pantai-mas. Al die jaren was het nog niet de tijd voor mij en wellicht ook nog niet voor de hut en de plek.

Maar goed, afgelopen voorjaar (2009) kwam alles in een stroomversnelling, Evert kwam naar Nederland met zijn Vrouw Dayu, en we organiseerden een zweethut in Vorden op de "Dwaaltuin het Heelal" van Jan en Desiree, waar vele mensen die Evert kenden, en anderen langs kwamen om te zweten. Het was intense hut waarin we "De weg van de zweethut naar Bali" aangekondigd hebben en gebeden hebben voor een goede aankomst van de hut op Bali.

Dayu deed op een prachtige geweiide manier de waterceremonie, zo vol liefdevolle aandacht en zoals ik die alleen nog maar op Bali heb gezien. Toen was het voor mij helemaal rond, ik ga.

Alles werd voorbereid.

Op Pantais-mas werd een plek klaargemaakt waar de hut zou gaan komen. Terwijl ik in Duitsland mijn support gaf aan de visionqueste o.b.v Alfonso.

Ik was er samen met Mamre en sliepen in de Roundhouse waar het vuur de hele week brandende bleef, en we sliepen onder de Gele vlag, die aan het plafond hing tussen de Rode en de Zwarte en de Witte aan de overzijde. Op de tweede dag dat de mensen in de bergen zaten deelde ik met Alfonso dat ik naar Indonesië ging, Bali wel te verstaan en zei dat een bekende die daar woont en een resort heeft en heeft gevraagd daar een hut te maken en te doen. Ik wist eigenlijk niet precies hoe dat allemaal goed aan te pakken. Een zweethut, van origine een Native Amerikaans ritueel overbrengen naar

Azie, en ik voelde dat het eerste vuur niet ontstoken kon worden door een "blanke" en zo kwam het dat Alfonso ook erg enthousiast werd, en mee ging. De ticket hebben we direct geregeld en zo gezegd zo gedaan.

Aangekomen op airport Den-Pasar lieten we ons onderdompelen in het levendige Balinese leven en voelden ons vrijwel direct thuis. De eerste weken hebben we ons geconcentreerd op het bouwen van de hut op het middenstuk van het terrein in een weelderige tuin vol met exotische planten veel gekleurde bloemen. En zijn we naar natuurlijk allerlei Balinese rituelen en ceremonies geweest ,heel bijzonder. Alfonso zag veel parallellen in de symbolen en tekens op de oude Balinese tempels met de oude Asteekse Mexicaanse traditie, hij was echt verward en bij tijd en wijle diep ontroerd.

Op Pantai-mas hebben we een mooie hut gebouwd van bamboe, een altar in de vorm van een schildpad die tegelijkertijd een klein vijvertje is, waar water in staat. (Water is het element in deze tijd, die zich het meest profileert. Water is een nog ondoordringbaar element leven-verwoestend en leven-creerend, en als we de evolutie bekijken al het leven eruit is ontstaan , en wijzelf bestaan voor 70% tot 90 % uit water). En de natuurlijk vuurplek waar we de stenen, die we aan de voet van de vulkaan Gunung Agung gehaald hebben kunnen verhitten, alles ingebed in een halve maan. Binter een van de jongemannen die op Pantai-Mas woont met zijn Familie heeft veel geholpen. Mooie integere open spirit met een easy going flow.

Uiteindelijk op de 4 windrichting de vlaggen (Rood/oost, Geel/zuid, Zwart/west Wit/ noord, Groen voor de aarde, Blauw voor de lucht en Paars voor spirit,) gehangen , met daaronder authentieke Balinese "offerhuisjes" die je vrijwel overal ziet op Bali op plekken waar geofferd word. Dayu ging elke ochtend als een geweiide ninya rond om alle plekken van offers te voorzien, vol aandacht en liefde.

De plek was nu gereed om in gebruik te worden genomen.

We hebben 3 hutten gedaan met de aanwezigen op Pantai-mas , gasten , de mensen die daar wonen en nog enkele bekenden van Evert en Dayu.

Ik kan me nog goed herinneren wat Alfonso deelde op een van de avonden voor de aanvang van een van de hutten, we zaten in een kring met allerlei mensen met allerlei verschillende religieuze achtergronden. Moslim, Hindoe, Christen enz

Hij zei dat er maar één vuur is en één spirit en dat we met de 4 kleuren, die verbonden zijn aan de verscheidene rassen die deze aarde bewonen, de Zwarten en Gelen de Roden en de Witten, één zijn. Religie heeft door de eeuwen heen altijd onderscheid willen maken en daardoor ontstonden de conflicten en hebben we van de aarde een puinhoop gemaakt. De zweethut is een plek waar we de elementen aarde, water lucht en vuur, puur ervaren voor onze reiniging en heling, en het gevoel van afgescheiden te zijn of een ander religie of andere denkbeelden of filosofische overtuigingen te hebben, achter ons laten. We hebben een prachtige hut gedaan en is bij alle aanwezigen goed ontvangen.

Voor mij was het een boeiend proces , van vele jaren, dat de weg van de zweethut naar Bali op een mooie wijze is gerealiseerd . Omdat ik steeds dieper de waarde van de zweethut ceremonie herken en respecteer, en steeds dieper de lessen begin te verstaan.

Ja we zijn één als mensheid op deze prachtige planeet aarde al beseffen we en voelen dat niet elke dag.

Dit is wat de elementen willen zeggen naar iedereen, naar alle kleuren en rassen die leven op deze aarde. ONE.

We zijn nu weer thuis , Alfonso tourt rond in Europa . Dayu heeft haar eerste hut gedaan op Pantai-mas met een grote groep mensen en ik hoop dat er nog velen zullen volgen om de prayer van Peace and Dignity en Eenheid onder alle mensen op Moeder Aarde werkelijkheid wordt.

Wellicht is er een volgende keer dat we weer neerstrijken op Bali voor een vervolg, in ieder geval als het aan mij en Alfonso ligt .

Ja , ja . ja en ja, en voor Mamre trouwens ook.

Martijn

Oho Metakio Oyasin.

